

Начало > Семейноправни въпроси и наследство > Наследяване > Наследяване

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Swipe to change

НЕМСКИ

Наследяване

Австрия

Този информационен документ е подготвен със съдействието на [Съвета на нотариатите от ЕС \(CNUe\)](#).

1 Как се изготвя разпоредването с имущество в случай на смърт (завещание, съвместно завещание, договор за наследство)?

При изготвянето на завещание трябва да се спазват някои специални формални изисквания. Според австрийското право се признават следните видове завещания:

публично завещание, изготвено от нотариус или съд,

саморъчно завещание, което завещателят трябва да напише изцяло ръкописно и да го подпише,

писмено завещание (написано на ръка или напечатано от друго лице, различно от завещателя), което трябва да бъде съставено в присъствието на трима свидетели.

Договор за наследство (членове 1249 и сл. от Австрийския общ граждански кодекс (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch — ABGB*)) може да се сключва само между съпрузи или двойки, които са сгодени и действително сключат брак, и (бъдещи) регистрирани партньори и трябва да бъде изготвен под формата на нотариален акт (в съответствие с член 1, параграф 1, буква а) от Закона за нотариалните актове (*Notariatsaktsgesetz*)), като се изисква присъствието на двама свидетели или на втори нотариус. Чрез договор за наследство, който трябва да отговаря на изискванията за действителност на завещателни разпореджания, не може да се прави разпореджане с повече от три четвърти от наследственото имущество. В този контекст регистрираните партньори имат същите права като съпрузите и партньорите, които са сгодени и предстои да сключат брак (член 1217 от Австрийския общ граждански кодекс).

Съвместно завещание може да се прави само от съпрузи или регистрирани партньори (членове 583 и 586 от Австрийския общ граждански кодекс).

Donationes mortis causa [дарения на лично имущество, направени от лице, което очаква да почине в близко бъдеще, които влизат в сила едва след смъртта на дарителя] са уредени в член 603 от Австрийския общ граждански кодекс и се извършват чрез договор под формата на нотариален акт.

2 Следва ли разпоредването да бъде вписано по някакъв начин и ако да, по какъв?

Завещанията, договорите за наследство и всички договори за отказ от право на наследяване или от право на запазена част могат да бъдат вписани в Австрийския централен регистър на завещанията (член 140б от Австрийския нотариален кодекс (*Notariatsordnung*)), при условие че са депозираны при нотариус, съд или адвокат. Този електронен регистър се управлява от Австрийската нотариална камара (*Österreichische Notariatskammer*) и е единственият регистър на завещанията, който е законово уреден. От съдилищата и нотариусите се изисква да докладват за наличието на такива документи в регистъра (член 140в, параграф 2 от Австрийския нотариален кодекс). С вписването на тези документи се цели да бъдат по-лесно откривани в хода на производство по наследяване. Адвокатите и адвокатските кантори могат да регистрират завещания и други завещателни разпореджания в регистъра на австрийските адвокати.

3 Съществуват ли ограничения на свободата за разпореджане с имущество в случай на смърт (напр. запазена част)?

Запазената част (която ограничава степента на завещателна свобода) е равна на половината от дела от наследството, който се полага на наследника по закон. Право на запазена част имат низходящите на починалия и преживелият съпруг или регистриран партньор. Ако лице, което има право на запазена част, никога не е имало близки семейни отношения с починалия или такава връзка не е съществувала през дълъг период от време (около 20 години), запазената част може да бъде намалена.

Запазената част е частта от стойността на имуществото на починалия, която се разпределя между лицата, които имат право на запазената част. Запазената част се изплаща в брой. Въпреки това тя може да бъде обхваната и от дарение, свързано със смъртта на починалото лице (член 780 от Австрийския общ граждански кодекс) или дарение *inter vivos* (член 781 от Австрийския общ граждански кодекс).

Правото на запазена част трябва да бъде потвърдено в съда в срок от три години след узнаването за него, но не по-късно от 30 години (член 1487 от Австрийския общ граждански кодекс). Давностният срок започва с узнаването на фактите, определящи наличието на вземането, но не по-рано от една година след смъртта на починалия (членове 765 и 1487а от Австрийския общ граждански кодекс).

Отказ от запазена част може да се направи, докато завещателят все още е жив. Този отказ трябва да бъде под формата на нотариален акт или на официален протокол от съдебно заседание (член 551 от Австрийския общ граждански кодекс).

4 В отсъствието на разпореджане с имущество в случай на смърт кой и в каква степен наследява?

Ако починалият не остави съпруг, регистриран партньор или деца, правото на наследяване се предоставя на родителите на починалия и на техните низходящи (братя и сестри на починалия) (членове 735 и 736 от Австрийския общ граждански кодекс).

Ако починалият не е оставил съпруг или регистриран партньор, но е оставил деца, тогава децата наследяват равни дялове (член 732 от Австрийския общ граждански кодекс).

Ако починалият е оставил съпруг или регистриран партньор, но не и деца, преживелият съпруг или регистриран партньор е единствен наследник.

Ако починалият остави съпруг или регистриран партньор и деца, съпругът или регистрираният партньор наследява една трета от наследственото имущество и разполага със законно предимство [което му/й дава право на вещите от домакинството]. Две трети от наследственото имущество се поделят поравно между децата на починалия (член 744 от Австрийския общ граждански кодекс).

Нерегистрираният партньор (съжителстващ партньор) наследява, ако няма други наследници по закон; в противен случай само ако е налице завещателно разпореджане в този смисъл. Преживелият съжителстващ партньор обаче е защитен от Австрийския закон за наемното право (*Mietrechtsgesetz*) и от Австрийския закон за съсобствеността върху апартаменти (*Wohnungseigentumsgesetz*). Ако починалият и неговият или нейният съжителстващ партньор съвместно са притежавали апартамент (кооперативна собственост на апартамент), делът на починалия отива за

преживелия партньор. Освен това съжителстващият партньор има законно предимство и следователно право, ограничено до една година, да продължи да живее в споделения дом и да използва общите домакински вещи, доколкото те са необходими, за да продължи да живее в съответствие с предишните условия на живот.

5 Какъв вид органи са компетентни:

5.1 по въпросите на наследяването?

Районен съд (*Bezirksgericht*); съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда.

Материално и териториално компетентен е районният съд по последното място на законно пребиваване на починалия (последно местожителство, обичайно местопребиваване) (член 105 от Австрийския закон за компетентността на съдилищата (*Jurisdiktionsnorm* — *JN*) и членове 65 и 66 от Австрийския закон за компетентността на съдилищата). За целите на съдопроизводството районният съд използва услугите на нотариус, действащ в качеството на съдебен комисар (член 1 от Закона за съдебните комисари (*Gerichtskommissärsgesetz*, *GKG*)).

5.2 да получат изявление за отказ или приемане на наследство?

Районен съд; съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда.

5.3 да получат изявление за отказ или приемане на завет?

Районен съд; съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда.

5.4 да получат изявление за отказ или приемане на запазена част?

Районен съд; съдебен комисар (нотариус) в качеството му на орган на съда.

6 Кратко описание на процедурата за уреждане на наследството по националното право, включително на процедурата за ликвидирание на наследствената маса и делба на наследственото имущество (включително информация дали производството по наследяване се образува служебно от съда или друг компетентен орган)?

Районният съд започва процеса по наследяване ("производството по наследяване" (*Verlassenschaftsverfahren*)) след официалното обявяване, че наследството е открито. Компетентен е районният съд по последното местожителство или обичайно местопребиваване на починалия.

Производството се води от нотариус в качеството му/и на съдебен комисар и завършва с решение на съда.

Производството по наследяване трябва да бъде официално образувано незабавно след като съдът бъде уведомен за смъртта (член 143, параграф 1 от Закона за охранителното производство (*Außerstreitgesetz*, *AußStrG*)).

В рамките на съдебното производство по наследяване съдебният комисар установява наследниците (член 797 от Австрийския общ граждански кодекс).

Съдебният комисар (член 1, параграф 2, алинея 2б и член 2, параграф 2 от Закона за съдебните комисари) съставя опис на наследственото имущество, ако е представена декларация за приемане на наследството под условие [което ограничава отговорността на наследника до стойността на активите, които ще получи от наследственото имущество]; ако лицата, които могат да имат право на запазена част, са малолетни или непълнолетни или могат да се нуждаят от законен представител на друго основание; ако е дадено разрешение за отделяне на наследството от активите на наследника; ако трябва да се вземе предвид наследяването от последващ наследник или ако е създаден частен завещателен тръст; ако има вероятност наследството да остане в полза на държавата поради липсата на наследник; или ако това е поискано от упълномощено лице или от представителя на наследственото имущество (член 165 от Закона за охранителното производство).

7 При какви условия и в кой момент дадено лице придобива качеството на наследник или заветник?

Никой няма право да влиза във владение на наследството самостоятелно. То трябва да бъде официално предадено и тогава става законна собственост на наследника — процес, известен като „прехвърляне на имущество“ (*„Einantwortung“*) с решение на съда по дела за завещания и наследства (*Abhandlungsgericht*) (член 797 от Австрийския общ граждански кодекс и член 177 от Закона за охранителното производство). Собствеността може да бъде прехвърлена едва след като съответните лица представят декларация за приемане на наследството като доказателство за тяхното право на наследяване и след приключване на съдебното производство по наследяване. Дори в случай на недвижимо имущество, собствеността се предава към момента на прехвърлянето, т.е. независимо от вписването на новия собственик в поземления регистър. Ако обаче наследниците не подадат заявление за вписване в поземления регистър в рамките на разумен период от време, съдебният комисар трябва да подаде заявлението вместо тях.

8 Наследниците носят ли отговорност за задълженията на починалия и ако да, при какви условия?

Наследниците носят отговорност за дълговете на починалия от своите общи активи. Ако обаче е съставен опис, те отговарят само до стойността на наследството.

9 Какви документи и/или информация се изискват обикновено за целите на вписването на недвижимо имущество?

Документът, с който се удостоверява законното право на придобиване, трябва да бъде представен в поземления регистър към съда (*Grundbuchgericht*). Наследниците трябва да представят решението за прехвърляне, а заветниците трябва да представят официалното потвърждение. Освен това може да е необходимо да се представи удостоверение за платени данъци и, в зависимост от правото на съответната провинция, специално разрешение, издадено в съответствие със законодателството в областта на сделките с недвижимо имущество, както и, ако е приложимо, доказателство за гражданството на получателя.

9.1 Назначаването на управител на наследственото имущество задължително ли е или е задължително при поискване? Ако е задължително или е задължително при поискване, какви стъпки следва да бъдат предприети?

Не е задължително да се назначава управител.

9.2 Кой има право да изпълни разпореждането с имущество в случай на смърт и/или да управлява наследството?

Наследник, който е в състояние с достатъчна сигурност да докаже своето право на наследство при приемане на наследството, има право да използва и управлява наследените активи и да представлява наследството, освен ако съдът по дела за завещания и наследства (*Verlassenschaftsgericht*) определи друго. Когато това важи за повече от една страна, всички страни упражняват това право съвместно, освен ако се договорят за друго (член 810, параграф 1 от Австрийския общ граждански кодекс).

9.3 С какви правомощия разполага управителят на наследството?

В австрийското производство по наследяване ролята на изпълнителя е вторична. Това е така, защото съдебното производство по наследяване се води от съда и съдебният комисар, в качеството си на орган на съда, гарантира прилагането на волята на починалия. Според член 816 от Австрийския общ граждански кодекс, завещателят може да използва завещателното разпореждане, за да определи лице, което да отговаря за изпълнението на неговите или нейните последни желания. Обхватът на задълженията на това лице се определя в завещателното разпореждане, като може да варира от следене дали наследникът/заветникът изпълнява дадени условия или разпределя правилно наследственото имущество до управление на наследственото имущество.

Ако в рамките на процеса на призоваване на кредиторите на наследственото имущество бъде свикано изслушване (членове 813—815 от Австрийския общ граждански кодекс), съдебният комисар трябва да обяви датата на въпросното изслушване и да призове също така изпълнителя (член 174 от Закона за охранителното производство).

10 По силата на националното право какви документи обикновено се издават в хода или в края на производството по наследяване, с които се доказват статутът и правата на бенефициерите? Те имат ли специална доказателствена сила?

При поискване съдебният комисар трябва да издаде на бенефициерите официално потвърждение като доказателство за тяхното право на представителство (член 172 от Закона за охранителното производство) (вж. т. 9.2 по-горе).

След като окончателно бъдат определени наследниците и техните дялове и бъдат представени доказателства, показващи, че са изпълнени останалите изисквания, съдът трябва да прехвърли наследството на наследниците (член 177 от Закона за охранителното производство: „решение за прехвърляне“). Официалният препис на решението за прехвърляне с удостоверение за неотменяемост представлява достатъчно основание за освобождаване на средства, които се съхраняват в кредитни институции (член 179 от Закона за охранителното производство).

Съдебният комисар издава европейско удостоверение за наследство съгласно членове 62 и сл. от европейския Регламент № 650/2012 в областта на наследяването. Ако ищецът не е съгласен с това удостоверение за наследство, съдът трябва да го разгледа. Удостоверението, издадено от съдебния комисар, престава да бъде валидно и се замества от удостоверението, издадено от съда.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Последна актуализация: 15/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.